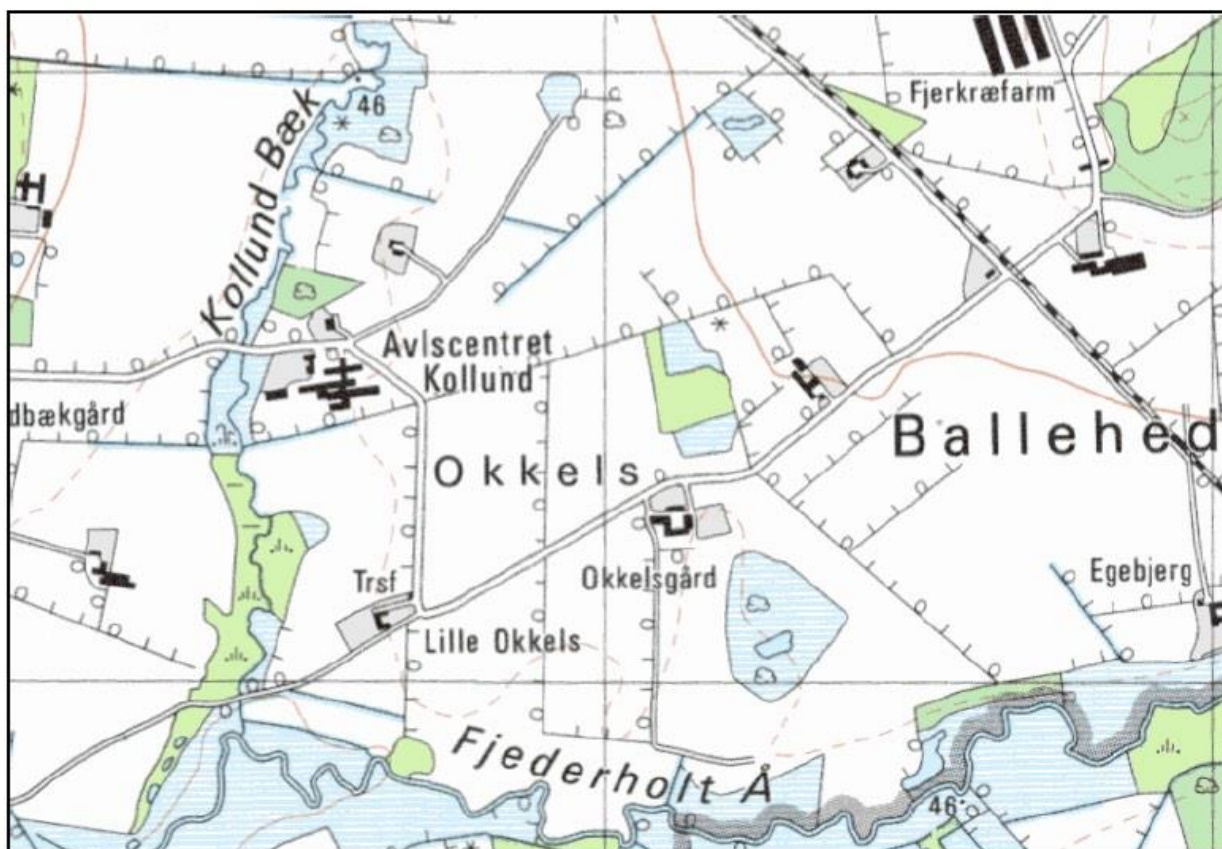
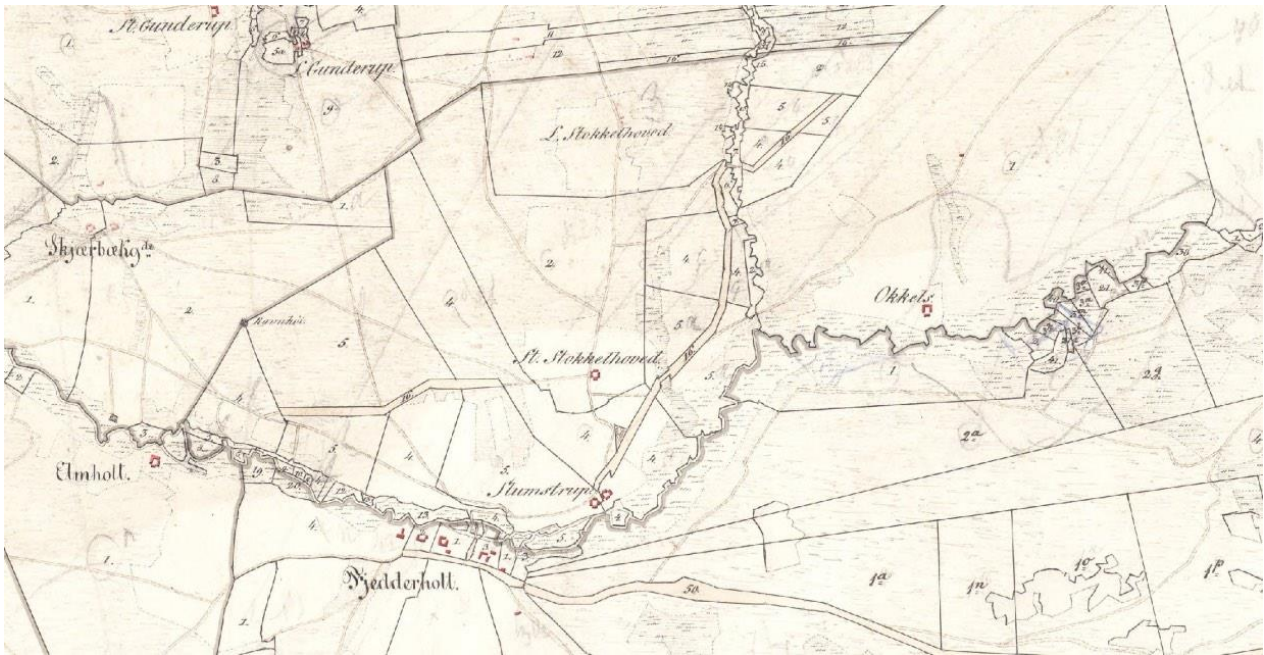


Okkels

Okkels er navnet på et ejerlav, der ligger udspændt af Kollund Bæk og Fjederholdt Å (tidligere Rind Å) i Rind Sogn, Hammerum Herred.



Siden 1845 har der ligget en gård, kaldet *Okkels*, midt i førnævnte landskab og nær ved vejen til Slumstrup. Før 1845 lå gården helt nede ved Fjederholt Å, som det fremgår af efterfølgende udsnit af sognekortet for Rind Sogn fra 1837. Omkring 1900 blev gården *Lille Okkels* udskilt fra *Okkelsgård*. Jorden er dog siden lagt til *Okkelsgård* igen.



En sidevej til Stokkildhovedvej i det sydlige Nørre Kollund fører som vist på nedenstående kort øst på til jernbanen og videre langs denne et stykke sydpå og herfra tilbage til Stokkildhovedvej tæt forbi *Okkelsgård*. Denne vej hedder *Okkelsvej*.

Som det fremgår af det efterfølgende kort, så passerer en lille sidevej til Okkelsvej syd om Lille Okkels. Den krydsede før 1956 Kollund Bæk på en gammel, gedigen egetræsbro med et

stenfundament. Broen, der blev kaldt *Okkelsbro*, er nu revet ned og erstattet af en vejdæmning og et betonrør. Som det fremgår af de ældre kort, så er den lille sidevej i virkeligheden en del af den oprindelige Okkelsvej. Det nuværende forløb mod nord op forbi Avlscenteret Kollund er altså af nyere dato.

Okkels Grusgrav ligger umiddelbart øst for banestrækningen mellem Herning og brunkulslejerne ved Søby.



Okkels er desuden markeret på kort over stationer og trinbræt på den gamle banestrækning, og samtidig nævnes grusgraven i omtalen af banestrækningen. Graven, der fungerede fra 1912 til efter krigen, var ejet af DSB, og man må derfor forestille sig, at der har været indsat tog for at hente sand og grus fra grusgraven til banebyggeri.

Okkelsgårdstykket er navnet på et fiskestræk i Fjederholt Å, der starter ved jernbanen og slutter ved udløbet af Kollund Bæk.



Okkels er også persontilnavn og efter 1845 endvidere familienavn for efterkommere af fæstegårdmand i Okkelsgård, [Anders \(Ochels\) Erichsen](#) (★før 1580 †efter 1608).

Til trods for at persontilnavnet kan spores næsten lige så langt tilbage i tiden som gårdens navn, så er det utvivlsomt gården, der har lagt navn til både vejen, stedet og gårdens beboere.